

FAŞİST SALDIRILARI BİRLİKTE KIRALIM!

MHP ve Ülkü Ocakları kapansın, MC yıkılsın

Gerici faşist karması MC hükümeti işçi sınıfına, halkımıza, gençliğe karşı harekete saldırıyor. Hükümetin açıktan açığa düzenlediği kanlı saldırılar yurdun her köşesine kadar gidiyor.

7 Ocak 1977 günü Gaziantep'te Yaşar Çatalbaş adlı bir işçimiz öldürüldü. Yaşar Çatalbaş'ın cenazesini almak için gelen ilerici, yurtsever

gençlere, halka polis saldırı. 200'den fazla kişi gözaltına alındı. Olaylardan sonra İGD Gaziantep şubesi valilikçe kapatıldı.

Bu kanlı saldırılar Liselere, ortaokullara kadar uzanıyor. Gerici eğitim düzenine karşı direnen öğrencilere saldırılmaktadır. 11 Ocakta Ankara Gazi Lisesinin önünde faşistlerin saldırıları sonucu Mehmet Yeşilyurt adlı bir yurtdaş ağır yaralandı ve daha sonra öldü. İstanbul, Anka

ra, İzmir, Kırkkale ve daha birçok liselere yapılan saldırılar sonucu birçok kişi yaralandı.

Üniversite ve yüksek okullara karşı girişilen saldırılar ve faşist işgallerde gençlerin akademik ve demokratik hakları kısıtlanmakta, okullara girmek isteyenlere karşı komandolar ve polis birlikte saldırmaktadır. Bir çok üniversite ve yüksek okul faşist saldırıların sonucu kapatılmıştır.

Gençliğin demokratik örgütlemelerine karşı baskılar sürmektedir. İGD'nin An-

ARKA SAĞ BAYRAĞA

İGD'nin 1. Kuruluş Yıldönümü kutlandı

1 Ocakta İlerici Gençler Derneği, kuruluşunun 1. yıldönümünü kutladı. İGD, bir yıl gibi kısa sürede hızla gelişti. Binlerce gerici saflarında birleşti. Bir yıl önce güçlü bir örgüt oldu. "Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisini ardıcıl olarak savundu.

Gençlik hareketini "tekellerinde" imiş gibi göstermeye çalışan gerici, macucu, troçkist gibi sapık akımların, etkisini kırdı, gerilettiler. İGD eylemleri ve gelişmesiyle, gençliğe karşı ilgisiz, pasifist bir tutum izleyen sağ oportünistlere de darbe vurdu.

İGD'nin 1. yıldönümü yansal bir toplantıyla 2

ocakta kutlandı. Toplantıya bir konuşmayla açan Genel Başkan A. Muhtar Sökücü, İGD'nin gençlik hareketindeki yeri üzerine şunları söyledi:

Gençliğin emperyalizme bağımlı, tekelci burjuvazinin, büyük toprak beylerinin egemenliği altında bulunan ülkemizde, bu nesnel yapıdan kaynaklanan sorunların gün ışığına çıkarılması ve bunların çözümü doğrultusunda, ilerici devrimci gençliğin tüm güçlerinin harekete geçirilmesi için verilen zorlu savaşım, İGD'yi gençlik hareketinin en ön yerine geçirmiştir.

Sökücü daha sonra Türkiye'deki gelişmeleri değerlendirdi ve şunları ekledi:

Sermayenin merkezleşme ve yoğunlaşma sürecinin hızlanması, yalnızca işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki temel çelişkiyi giddatlandırmakla kalmıyor; bu olgu bir avuç tekelci gücü.

ARKA SAĞ BAYRAĞA

Gerici ırkçı eğitime karşı direnelim

MC GENÇ BEYİNLERİ YIKAMAK İSTİYOR

MC hükümetinin orta öğrenim gençliği ne dayattığı gerici-faşist ders kitaplarına karşı tepkiler artıyor.

MC'nin bu yıl piyasaya sürdüğü kitaplarda bir işçinin şerefine bir doktorunkinden daha ağır gözü gösterilmek isteniyor. Alevilere dil uzatılıyor. MC, 1. sınıf "Ahlak" kitabında işçi düşmanlığına söyle kusuyor: "Toplumda yeri yüksekte bulunanlar öbürlerinden daha şerefli sayılır. Bir doktorla bir işçinin şerefi aynı sayılmaz. Şerefin ölçüsü insanın toplumda ki yeridir.

Orta öğrenim gençliği MC'nin kitaplarını okumamak için eyleme girişti. Öğrenciler topluca bu kara kitapları yakıyor, dersleri boykot ediyorlar. Öğretmenlerin örgütü TÖB-DEK de MC kitaplarının kaldırılması için Danıştay'a başvurdu. Hükümetten davacı oldu

İngiltere'deki Türk ve Kürt işçilerimizin Tepkisi

MC'nin ders kitaplarına karşı İngiltere'deki Türk ve Kürt işçileri de seslerini yükseltiyorlar. MC'nin işçi düşmanı ve halkları birbirine düşüren politikasının hesabına soracaklarını belirtiyorlar.

Bu gerici-faşist karması hükümeti alaşağı edeceğiz. MC'ye işçinin şerefini dile dolmanın, alevi yurtdağlarımızı çamur atmanın ne demek olduğunu göstereceğiz.

NÂZİM HİKMET GECESİ

Genco Erkal, İBÖK'ün Nâzım Hikmet Gecesi'ne katılıyor

PROGRAM:

Nâzım'ın yaşamı ve savaşı üzerine konuşmalar

Genco Erkal

Slayt ve müzik eşliğinde sahneye uyarlanmış şiir gösterileri

Sergi

İNGİLTERE BARIS VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ

COLLEGIATE THEATRE

25 Gordon St. WC 1

29 Ocak 1977

saat: 20.00

Metro: Euston,

Otobüsler: 14, 18, 30, 73, 77

Fiati: 100p.

YİĞİNLARI SARAN BELGİLERİ YALNIZCA TKP ATIYOR

Emine Engin

Seçimlerin yapılacağı 1977 yılı başında, seçime yönelik savaşım hedeflerini yine TKP aydınlattı. TKP bu eli kanlı hükümetin kara gölgesi altında seçimlerin olamayacağını belirtti. "Seçimler demokratik bir hükümet altında yapılmalıdır" dedi.

Bu, ülkemizde geniş yığınların istemlerini, özlemlerini yansıtan bir belgedir. Böylesi belgeleri ancak TKP atabiliyor, atıyor. TKP, işçi sınıfının hegemonyasını, öncülüğünü bu yoldan da hayata geçiriyor. TKP'nin güçlü belgeleri yığınları sarıyor. "Devrimci durumun giderek olgunlaştığı" ülkemizde, doğaldır ki en devrimci örgütün belgeleri yayılacaktır.

TKP'nin attığı belgeleri kimi legal sosyalist partiler alıyorlar. Bu ilerici güçlerin birliği yolunda olumlu adım oluyor. Örneğin, "Tüm ilerici güçlerin sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrim yoluyla kurmaya yönelik birliği" hedefi Türkiye'nin derin sosyal ekonomik ve politik gerçeklerini dile getiriyor. Bu nedenle "legal sosyalist" partilerin her biri ilerici güçlerin birliğinden dem vurdular, varıyorlar. Bu kez de böyle oldu. "Seçimler demokratik bir hükümet altında yapılmalıdır" belgisini, bu "legal sosyalist" partiler TKP'nin ardından benimseyip ileri attılar.

Ne var ki, iyi niyetin ölçüsü laf değil, eylemdir. Belgeleri atmamakla yetinilemez. Asıl sorun bu belgeleri hayata geçirme savaşımına katılmaktır.

TKP'nin tuttuğu, gösterdiği yoldan yürümek gerektir. Belgelerin cebe mi atıldığı yoksa iyi niyetle mi benimsendiği o zaman belli olur. Bir yandan ilerici güçlerin birliğinden söz etmek, öte yandan toplumumuzun en ilerici gücü işçi sınıfımızın hem siyasi partisine, hem sendikalar birliğine dil uzatmak. Böylesi iyi niyet belirtisi olamaz.

İŞÇİNİN SESİ'NE
ABONE
OL!

15'lerin Dâvası Yaşıyor

28 Kanunusani'yi unutmuyacağız

Türkiye işçi sınıfının partisi Türkiye'nin en eski, en çetin savaşıardan geçmiş, çelikleşmiş, en özve rili partisidir. TKP, doğduğu günden burjuvazinin terörüne hedef olmuştur. Daha 1921 ocağında TKP'nin önderi Mustafa Suphi'yi ve 14 MK üyesi yoldaşını burjuvazi katletti.

Denir ki, TKP Ekim Devriminin doğrudan etkisi altında kurulmuştur. Denir ki, "TKP küçük kardeşidir VKP(B)'nin". TKP'nin kurucusu, başkanı Mustafa Suphi'nin yaşamı bunun açık kanıtıdır.

"İfham" gazetesinde Jön Türklerin içyüzlerini açığa çıkardığı için, M. Suphi 1913 de 15 yıl kürek cezasına çarptırılmıştı. 1914'de Sinop cezaevinden sandalla Kırım'a kaçtı. Osmanlılardan Çarlığın eline düştü, sürgün edildi. Mustafa Suphi Uralarda sürgünce. 1915'de Bolşevik partisine girdi. Türk savaş esirlerine de Bolşevik Partisi bayrağı altında topladı. İşte TKP ile Lenin'in Bolşevik partisi SBKP arasındaki bağ, kardeşlik böylesine somut başlıyor.

Mustafa Suphi, Türkçe konuşan doğu halklarının Ekim devrimine kazanılmasında büyük yararlıklar gösterdi. Bundan da öte, Türk savaş esirlerinden kurduğu kızıl birliklerle devrime ön saflarda katıldı. Kafkasya'daki 11. Kızıldorunun Genel Kurmayında görev aldı. Atılırların be yaz orduların, Menşeviklerin üzerine sürdü. Buralarda verdiği savaşlar devrim tarihine geçmiştir. İşte TKP'nin Büyük Ekim Devrimi, onun Lenininci ilkeleri ve Bolşevik ruhu ile olan kopmaz bağı da böyle somut başlıyor.

Böylesi ateşli savaşlardan geçen Rusya'daki Türkiye devrimciler TKP'nin bir kolunu oluşturdular. M. Suphi'lerin, Spartaküs hareketiyle bağlı Ethem Nejat'ların ve Türkiye'nin işçi yataklarından gelen komünistlerin birleşmeleriyle 10 Eylül 1920 de TKP doğdu. M. Suphi Başkan seçildi.

Kuruluşundan daha henüz bir kaç ay geçmişti ki, burjuvazi TKP'ye ağır bir darbe indirdi. 28-29 Ocak 1921 genel M. Suphi ve 14 yoldaşını kahpece hançerlediler. Ama Mustafa Suphi'nin dediği gibi,

"bolşevizm kesilen her budağandan yüzlerce dal veren uluslararası bir ağaçtır. Bugün, bu uluslararası ağacın parçası olan Türkiye'nin her bucağandan faşkıran yüzlerce, binlerce dal 28 Kanunusani'nin kanını taşıyor.

Mustafa Suphi'lerin yolu savaşıma ışık tutuyor. Bu yol Hacıoğullarından, Barenlerden günümüze uzanıyor. Toplumsal kurtuluş savaşımda, oportünizm ve likidatörlüğe karşı savaşta silah oluyor.

KALBİM

Göğsümde 15 yara var!...
Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak...
Kalbim yine çarpıyor,
kalbim yine çarpacak!!

Göğsümde 15 yara var!
Sarıldı 15 yarama
kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular!
Karadeniz boğmak istiyor beni,
boğmak istiyor beni
kanlı karanlık sular!!

Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak
Kalbim yine çarpıyor
kalbim yine çarpacak!...

Göğsümde 15 yara var!
Deldiler göğsümü 15 yerinden.
sandılar ki, vuramaz artık kalbim kederinden.
Kalbim yine çarpıyor,
kalbim yine çarpacak!!!

Yandı 15 yarımdan 15 alev,
kırıldı göğsümde 15 kara saplı bıçak...
Kalbim,
kanlı kızıl bir bayrak gibi çarpıyor,
ç a r p a c a k !

Nâzım Hikmet

- 1921
- Kanunusani 28
- Karadeniz
- Burjuvazi
- Biz
- On beş kasap çengelinde sallanan
- On beş kesik baş
- On beş arkadaş
- Yoldaş
- Bunların sen isimlerini aklında tutma fakat
- 28 kanunusaniyi unutma!

Nâzım Hikmet

* 1920 BAKU. TKP YÖNETİCİLERİNDEN BİR GRUP. ORTADA OTURANLAR M. SUPHI VE ETHEM NEJAT. *

ATILIM Köşesi

Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de burjuvazinin içinde meydana gelen ayrışmaları, çatışmaları gözönünde tutmadan devrimci bir politika izlenemez. Bu Leninici ilkenin gözönünde tutulmaması devrim hareketlerine büyük zararlar getirmiştir. Bundan sonra da getirecektir. Türkiye'de tekeli, işbirlikçi burjuvazi, toprak beyleri egemenliktedir. Devlet, hükümet yabancı sermayelerle bağlanmış bu sınıfların elinde, erkindedir. Bu durumda orta tabakaların parçalanma süreci hızlandığı gibi, burjuvazinin tekeli olan ve olmayan kolları arasındaki ayrışma da hızlanmaktadır. Toplum gelişmesinin bugünkü aşamasında tekeller dışı burjuvazinin politik gücünü ve eğilimlerini CHP kendi içinde topluyor. Ama bu demek değildir ki, CHP içinde tekellere bağlı sermayeci, toprak beyi veya işbirlikçi burjuvazi hiç yoktur. Hatta CHP yöneticilerinden bazıları emperyalizmin Türkiye'deki alternatifini olarak yarı işe sürülmek üzere el altında tutulabilirler. Böylesi birşey, burjuvazinin genel sömürgeci, işçi sınıfına ve emekçi yığınlarına düşman, sınıfsal niteliğinden ileri gelmektedir. Ama sömürü düzenini sürdürme yöntemlerinde de burjuvazi içindeki ayrışmaya paralel bir ayrışma sürecinin varolduğu bir gerçektir.

CHP Kurultayı burjuvazinin içindeki gelişmeleri yansıttı. Bilindiği gibi 23. Kongre'de partinin yeni program ve tüzüğü kabul edildi. Partinin programında bir "burjuva demokratik düzeni yaratmak", toplum gelişmesine katkıda bulunmayan büyük sermaye kazançlarını engellemek gibi ilkelerin yanında, toprak reformu ilkesi de yer almıştır. CHP yöneticileri devlet sektörü, özel sektör yanında bir de halk sektörünün yaratılmasını gözönünde tutmuşlardır. Fakat programda büyük tekellerin, emperyalizmin egemenliğine son verileceği hakkında açık seçik bir ilke yoktur.

Türkiye ancak açık seçik anti-emperyalist bir programla kalkınabilir. CHP programında öngörülen reformlar bile, ancak bu gibi bir programın uygulanmasıyla gerçekleştirilebilir. Anti-emperyalist, barışçı bir politikayla, ulusal gelirimizi emperyalizmin sömürsünden, halkımızı silahlanma masraflarından kurtarmakla kalkınmak mümkün olur. Bunun için NATO'dan çıkmak, bağımsız bir dış politika uygulamak kalkınmamızın başlıca şartlarından biridir.

Bununla birlikte CHP programı, aşırı gerici, faşist politikacıların kurulu bugünkü hükümetin programından ileridir.

(CHP 23. Kurultayı)

TKP'nin legal sosyalist akım karşısındaki tutumu açıktır. İlkeseldir. TKP, Marksizm-Leninizm'den esinlenen legal bir partinin varlığına, ilke olarak karşı çıkmamıştır. TKP, legal sosyalist partilerle, bugün ileri demokrasi, gelecekte sosyalizm için işbirliğinden yanadır. Ama bu işbirliğinin gerçekleşmesi için, legal sosyalist partilerin de uyması gereken ilkeler vardır: Her tür anti-komünizmle ve işçi sınıfını bölme girişimleriyle ilgili kesmiş olmaları zorunluktur. TKP, böylesi bir gelişmeyi sağlayabilme için, şimdiden sosyalistlerle yapıcı bir diyalog kurmayı öneriyor.

Buna karşılık, TKP, komünist hareketten ona karşı olmak anlamında "bağımsız" parti kurmanın yanlışlığı, sakıncaları üzerinde çok önceden durmuş, uyarıda bulunmuştur. Hele, 141-142'li koşullarda, hem legal, hem de TKP'ne alması olarak parti kurma girişimini, yerinde bir saptayla bozgunculuk saymıştır. TKP, 12 Mart'tan sonra bir dizi "sosyalist" partinin kurulmasını işe, olum-

suz bir gelişme olarak değerlendirmiştir. Bu olayı, legal sosyalist akımın parçalanması, bunalımı olarak görmüştür. Bu bunalımın da, revizyonist, oportünist ve likidatör gruplarınca yaratıldığını öne sürmüş, böylesi bir bölücülüğün karşısına çıkmıştır.

Nedir ki, son zamanlarda bazı kimseler, legal sosyalist akıma özgü bölünmeleri, Türkiye komünist hareketine özgü bölünmelermiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu konuda gerçek dışı görüşler ortaya atılıyor. Türkiye'de komünist hareketin birbirinden hiç de aşağı kalmayan "üç bilimsel sosyalist ve enternasyonalist müfreze"ye bölünmüş olduğu bile söyleniyor. Bunların birleşmeleri için de, "herşeyden önce, bilimsel sosyalist müfrezelerin birden fazla olduğunu kabul etmek" kosulu öne sürülüyor.

Bu görüşler, anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliği açısından hiç de olumlu değildir. Birincisi, bu görüşler gerçeği yansıtmıyor. Türkiye komünist hareketinin tarihi, bu kimselerin sözünü ettikleri türden bir "bölünmüşlük" tanımıyor. Parti, revizyonizmi, likidatörlüğü, kadroculuk Troçkistlik, Kuvvümlüçlük, Bellicilik gibi akımları tam zamanında sıralandıktan çıkıp atarak komünist harekette birliği sağlamış, artarak güçlenmiştir. İkincisi, bu kimselerin görüşleri eski bir sapmayı komünist harekete buluşturma yeltenisidir. Bunlar, "müfrezelerin birden çok olduğunu onaylayın" diyerek, Troçki'nin ünlü "fraksiyonlara özgürlük" çizgisini yeniden piyasaya sürüyorlar. Oysa TKP, komünist harekette fraksiyonculuğu suç sayıyor; parti, kendi tüzüğünün kurallarına uyarak, tüm komünistleri, bir tek çatı, bir tek disiplin altında birleştiriyor.

TKP, legal sosyalist akımdaki böylesi kariyerizm ve fraksiyonculuk kokan eğilimleri eleştirirken, olumlu gelişmelere de göz yumuyor.

O nedenle diyalog kurmak önerisinden vazgeçmiyor.

(Gerçek nedir?)

Atılım'ın ocak sayısında, "Savaş Aşaması" adlı yazıda şöyle deniyor:

Türkiye'de kanlı bir zorbalık kol geziyor.

İşbirlikçi burjuvazi bunalımlardan sıyrılmak yolunu sert baskılarda ararken, karşısındaki güçleri parçalamak, bölme taktiğini de elden bırakmıyor. Bu işte Türk-İş'in başını tutan sarı sendika ağalarını kullanıyor. Maocular, gositler, Troçkistler, likidatörler, anarşistler ilerici güçlerin ve örgütlerin arasına kama sokma işinde faşist karması hükümete maşa oluyorlar. TKP'ne saldırıda MİT ajanı sapıklar, Maocular, likidatörlerle işbirliği, ağır birliği eden daha bir kol vardır. Bunlar legal, açık ve kendilerine "sosyalist" diyen cep partilerinde yuvalanmışlardır. Bunların taktikleri daha sinsicedir. Bunlar ikiyüzlüdür. En çok saldırılan işçi sınıfının sendikal birliğidir.

İşçi sınıfının sendikal birliğine, sınıf sendikacılığına düşman olan Turolar ve sağ sosyal demokrat sarı sendikacıların da nasıl bölücü rol oynadıkları üzerine ise:

16 Eylül direnişiyle DGM çıktı. Bu direnişte Türk-İş'i işçilerin de yer aldığı gören Tunç, artık işbirlikçi burjuvaziye açıkça kulluk ediyor. Patronların aldığı "tedbir"lere

katıldığını, Demirel hükümetiyle görüş birliğinde olduğunu söylüyor.

Tunç, daha dün kadar "partiler-üstü politika" diyordu. Şimdi, Demirel hükümetiyle görüş birliğinde olduğunu açıklıyor. Onu böylesine duruvara dayayan neden, işçi sınıfının yükselen devrimci savaşıdır. Türk-İş'in X. Kongresi'nin hemen öncesinde ve sonrasında Tunç, sosyal demokrat bir görünümle ortaya çıktı. Ne var ki, bu sosyal demokrat görünümün ömrü uzun olmadı. Tüm halkımızla, emperyalizm ve onun işbirlikçileri arasındaki savaşın Devlet Güvenlik Mahkemeleri konusunda daha da sertleşmesi Tunç'un bu kılık altında dolmasına meydan vermedi.

Tunç, zaman zaman "hangi partileri destekleyebiliriz?" gibi sözler ediyor. Bununla, kendilerine karşı gittikçe büyüyen hareketi tavsamak taktiğine başvuruyor. Tunçlara bu olanağı veren, Türk-İş içindeki yılanmış sarı sendikacı sağ sosyal demokratlardır. Bunlar, Tunçlara karşı olan hareketi bölmeye, bu hareketin sınıf sendikacılığına dönüşmesini önlemeye çalışıyorlar. Ne var ki onların bu bölücü çabaları, Türk-İş içindeki ilerici sendikacıları, işçilerin sınıf sendikacılığı için savaş yolundan alıkoyamayacaktır.

deniyor. (Tunç'un Arka-sindakiler)

Devrimci durumun giderek olgunlaştığı bu ortamda örgütlü savaşım ..... (Atılım 3 yaşında) gerektiğine göre, işçi sınıfının örgütlenmesi, birliği yolundaki her türlü engel, her türlü düşman ile sonuna dek savaşmak her devrimcinin ödevidir.

YİĞİT KOMÜNİST OZAN NÂZİM HİKMET

75. YAŞINDA

20 Ocak 1977 Nazım Hikmet'in 75. doğum yıldönümü. 3 haziran 1963'de Nazım'ın ölümlü vücudu aramızdan ayrıldı. Ama Nazım, işçi sınıfının, halkımızın,

komünistlerin savaşında yaşıyor, savaşıyor.

Nazım Hikmet Türkiye Komünist Partisi'nin üyesiydi. Merkez Komite üyesi olarak öldü. Ona külsüz bir boyut veren şey, komünist olması, işçi sınıfının savaşına tüm varlığıyla katılmasıydı.

Nazım "Bütün Eserleri -8. cilt"i. Laşire yazdığı gibi "yüreğini, kafasını, kalem-ni, boydan boya halkına veren saradan bir Türk şairi" olmakla ögünürdü. Nazım enternasyonalist idi. Kendi anılatmasıyla:

"Ada, coğrafyası, ırkı, milliyeti ne olursa olsun, ulusal bağımsızlık, sosyal adalet, barış için dövülen her halkın bu uğurdaki savaşlarına şairlerinde övmüştür. Onların zaferlerini öz halklarının zaferleri, yenilgilerini öz halkının yenilgileri, sevinçlerini, acılarını öz halkının sevinç, acısı bilmıştır."

Nazım sanat anlayışını şöyle özetliyordu:

"Komünist oldum orada, güzel sanatlardan beklediğim, istediğim şey, halka hizmetleri, halkı güzel günlere çağırmalarıdır."

Bu yiğit komünist ozan, yılları, anıları ve savaşlarıyla halkımızın, işçi sınıfının başında yaşıyor. O ölüm süzür.

75. doğum yıldönümü komünistlere işçi sınıfımıza, halkımıza kutlu olsun.

NÂZİM HİKMET PABLO NERUDA İLE

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in Nâzım'ın 75. doğum yılı üzerine konuşması

Nâzım'la eskiden, ta 1923 lerde tanışırız. Buna göre, anılarım da hem eskidir, hem tazedir. Değişiktir. Bu da doğaldır. 55 yıl. Anılardaki tazelik partimizin yapısından geliyor. Bugün TKP, Türkiye'de en eski, -kuruluşu bakımından- üstelik en genç, -kadroları bakımından- tapta ze, canlı, dipdiri bir parti dir. Partimiz, onun üyeleri, komünistler her zaman geriye değil, ileriye, geleceğe bakmalı, bakarlardı. İleri ise yeniliktir, tazeliğdir, gençliktir. Nazım partisini sevdi. TKP'ne bütün varlığıyla bağlıydı. Onunla etle kemikti. Nazım, hem partimizin savaş geleneklerine, hem savaş arkadaşlarına, hem de partinin genç kuşaklarına, genellikle gençliğe, tazeliğe doğacak, gelecek güneşli günlere bağlıydı. Eski kuşaklar partimizin en büyük kahrını çekmiştir. Savaşlarda, zıندانlarda poliste, birbirine bağlanmıştır. Yeni kuşakların, bugünün komünist kadrolarının, eski kuşaklara, ölü

diri komünistlere, partililere saygısı, sevgisi hep bu kaynaktan geliyor. Birçokları Nazım gibi, 15-17-20 yıl zıندانlarda, sürgünlerde kalmaştır. Bunlardan yaşayanlar vardır. Bunlar savaş dışı olmamıştır. Olamazlar. Partimiz bu gibilerle kıvanç duyuyor. Partide genç kuşaklar işte bu nedenle onları seviyor. Yeni kuşaklar eski kuşakların savaş yolunu izliyor. Daha ileriye doğru, daha hızlı yürüyor. Yürüyeceklerdir. Nâzımın yaşgününi anarken bunları söylemek övünmek değildir. Komünistler boş yere övünmezler. Hele ne oldum delisi hiç olmazlar. Nazım'la ben cezaevlerinde yattım, 11 legal çalıştım. Onda sevdiğimiz en iyi nitelik büyük bir nitelikti. Partimizi sevmeydi, disiplinli olmasıydı. Komünist bir yiğit olmasıydı.

NAZİM HİKMET MOSKOVA'DA ÇALIŞMA ODASINDA

Kalıcıdır — 3

Yazan: S.ÜSTÜNGEL

"MDD'ciler" — Maocular yuvarlak, boş "sol" laflarla, çeşitli kışkırtmacalarla, özellikle yurtsever gençleri şaşırtıyor, burjuvazinin, polisin tuzağına düşürüyorlar. Gençlerin çoğu tecrübesizdir. Bunları uyarmak, korumak komünistlerin savaş ödevidir. İşçi sınıfı, onun savaşkan öncü kolu olan Komünist Partisi, bugün Türkiye toplumu içinde halk düşmanı rejime karşı savaş eğilimi gösteren, ama bu savaşın yollarını, yöntemlerini bilmiyen grupları kendi savaşından yana çekmek zorundadır. Bu tür eğilimler orta tabakalar arasına yayılıyor. "MDDci" — Maocular da en çok buraya dadanmışlardır. Bu alanda, bunlara karşı savaşta amansız olmak gerek.

Önemli başka bir olayı da belirtmek gerek. Kimileri Nazım'ın "eski dost", "eski arkadaşı", "yakını" olduklarını ileri sürüyor. Ama bunlar, TKP üyesi Nazım'ı olduğundan büsbütün başka göstermek çabasındadırlar. Kimisi, Nazımın TKP'ye geliş yolunu, onun devrimci oluşumunu, bunun aşamalarını tam tersine veriyor, gösteriyor. Kimisi onu, bir tür "gül — bülbül" ozanı kılığına sokuyor. Kimisi, neredeyse Nazım'ı ben "yetiştir-dim" demeye getiriyor. Bir eski provokatör, Nazım'ın devrimci oluşumunu tepete takla gösteren bir kitapçık sürdürdü piyasaya. Ve: "Bu dünyadan Nazım geçti" dedi. Bu zoğanın ucundaki yeme vuranlar olmadı; değil. Nazımın kimi "dostları" mal bulmuş Magribi gibi sarıldılar bu sahte slogana. Bu gibiler, daha çok, Nazım'ın yapıtlarından çaplanmak, onu bir arpalık yapmak istiyenlerdir. Nazımın sırtından hem dünyalık, hem kariyer yapmak için en boyacağı dalaveralara başvuranlar da vardır. Bu gibilerin maskelerini düşürmek şarttır.

Türkiyede sınıfsal ideolojik savaş, her alanda olduğu gibi, kültür ve edebiyatın her dalında bütün hızıyla gidiyor. Nazım bu alandaki savaşın borazanı, bayraktarı, başbuğudur. Yeni ozanlar, yeni kuşaklar, yazar olsun, sinemacı, tiyatrocusu olsun Nazım'a özeniyor. Bu süreç doğaldır, normaldir. TKP'nin 52 yıllık bir geçmişi var. Bu savaşta, partinin militanlarından olan Nazım, 40 yıl boyunca gürcü sallamıştır. Nazım yepyeni tip

NÂZİM HİKMET KÖŞESİ

bir ozandı. Nazım şiirlerini ulusal renklerle, motiflerle, halkımızın savaş gelenekleriyle işlemiştir. Bunların, özü, içerikliği, devrimcidir. Yeni kuşaklar Nazım'ın değişik biçimleri, tekniğini alırken onun yapıtlarındaki içerikliği de özümsemek, benimsemek zorunluğunu duyuyorlar.

Nazım evrenseldi. Dünyada işçi hareketleri, devrim hareketleri, halkların kurtuluş, bağımsızlık savaşları üstüne, her dalda yazdı. Bir bakarsınız Nazım Viyetnomda, savaşların içinde, Hoşimin'le hoş hoş konuşur, Amerikan barbarlarına saldırır. Bir bakarsınız Korede, Memetçiğe tufeginin namlusunu Amerikalıya çevir, der. Bir de bakarsınız Suveyşte: "Ya aynı, ya habibi" türküsünü söyler Arap gönüllüleriyle bir ağızdan, amuzmuza savaşır Mısır Cumhuriyetine saldırın emperyalistlere karşı. Nazım'ı nerelerde görmezsiniz! O, Modrit kapılarında: "Geçemezsiniz!" deyip kar altında nöbet tutan İspanya cumhuriyetçilerinin yanına koşuyor, Türk halkını faşizme karşı ölüm, kalım savaşı yürütenlerin yardımına çağırıyor. O, Habeşistan dağlarında Musolininin "kara gömleklileriyle" çarpışan "Taranto Baba-yu" kucaklıyor. Nazım Kübada. Oraya gitti, şeker kamışı harmanında şiirler okudu imecelere. Nazım Afrikada. Darüsselâma uçtu. Forumlara katıldı, zenci bacılarla, kardeşlerle kucaklaştı. Nazım Mısırdaki Asuan barajı üstüne, çağımızın yepyeni, Sovyet dostluk yapıtlarından biri olan bu eham üstüne röportaj yapıyor. Nazım Dünya Barış Konseyinde. Savaşıyor barış için. Savaşıyor "bulutlar adam öldürmesin" diye, "çocuklar şeker yiyebilsin" diye. Nazım Viyana'da, Paris'te, Romada, Stokholm'de, Helsinki'de Barış savaşı alanlarında. Nazım Japon balıkçıların yanında. Amerikan emperyalistlerinin Hiraşima barbarlığını anlatıyor dünyaya, yıldırımlar yağdırıyor Trumanlara. Nazım Tuna ırmağı kıyısında durmuş, Petöfi'nin anıtıyla konuşuyor: "Haş geldin Macar toprağına" diyorlar ona. Nazım Varna'da. Komşumuz Bulgaristan'da gürcü sosyalist kuruculuğuna, renklerine, güzelliklerine bakıyor. Ve: "İslâh be islah" deyip seviniyor.

(Devam edecek)

TOPRAKTAN.
ATESTEN VE
DEMİRDEN

Topraktan ateşten ve demirden doğanların en mükemmel doğacak bizden...

... ve İnsanlar ellerini korkmadan düşünmeden birbirlerinin ellerine bırakarak yıldızlara bakarak: — "Yaşamak ne güzel şey!" diyecekler: bir insan gözü gibi derin, bir salkım üzüm gibi serin, bir ferah, bir rahat, bir işildimemiş türkü söyliyecekler...

Hiçbir ağaç böyle hârikulâde bir yemiş vermemiş olacaktır.

Ve en vâdedici bir yaz gecesi bile böyle sesler, böyle inanılmaz renklerle sabaha ermemiş olacaktır.

Topraktan ateşten ve demirden doğanların en mükemmel doğacak bizden...

